USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **J. P.**, proti žalovanému: **Magistrát města Kladna**, odbor výstavby, se sídlem náměstí Starosty Pavla 44, Kladno, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, v řízení o námitce podjatosti předsedkyně senátu Krajského soudu v Praze JUDr. Evy Havlové vznesené žalobcem v řízení vedeném u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 44 Ca 147/2007,

takto:

Soudkyně JUDr. Eva Havlová **není** vyloučena z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 44 Ca 147/2007.

Odůvodnění:

Ve věci sp. zn. 44 Ca 147/2007, vedené u Krajského soudu v Praze (žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu), žalobce dne 9. 7. 2007 vznesl námitku podjatosti soudkyně JUDr. Evy Havlové. Námitku podjatosti odůvodnil tím, že soudkyně rozhodla (ve funkci předsedkyně senátu) rozsudkem z 16. 6. 1999, č. j. 45 Ca 122/1998 - 39, nezákonně, neboť rozhodla, aniž by zjistila skutkový stav věci. Tento nezákonný rozsudek způsobil žalobci mnoho potíží s vymahatelností práva a měl za následek podání nespočtu žalob. Též pokládá jednání soudu ve věci za zmatečné, neboť byl již dvakrát vyzván k zaplacení soudního poplatku za žalobu, nejprve usnesením z 31. 12. 2007, č. j. 44 Ca 147/2007 - 61, a poté opravným usnesením z 9. 1. 2007, č. j. 44 Ca 147/2007 - 63 (*pozn. NSS*: opravné usnesení, kterým soud v usnesení č. j. 44 Ca 147/2007 - 61, jímž vyzýval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku za žalobu, opravil ve výroku usnesení slovo „kasační stížnost“ na slovo „žaloba“). Z těchto důvodů žalobce považuje soudkyni JUDr. Evu Havlovou za podjatou a žádá její vyloučení z rozhodování a projednávání věci.

O námitce podjatosti vznesené vůči soudci přísluší rozhodovat Nejvyššímu správnímu soudu (§ 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), a to po vyjádření námitkou dotčeného soudce.

Soudkyně JUDr. Eva Havlová ve svém vyjádření z 29. 1. 2009 uvedla, že jí nejsou známy žádné okolnosti, pro něž by byla vyloučena z projednávání věci.

Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Obsahem citovaného ustanovení jsou tedy dva na sobě zcela nezávislé důvody vyloučení soudce. Soudce je jednak ipso facto vyloučen z projednávání a rozhodování věci, na níž měl podíl již v předchozím řízení správním či soudním. Vedle toho je pak důvodem vyloučení natolik objektivizovatelná míra osobního vztahu soudce k věci samé, k účastníkům či k jejich zástupcům, že míra a povaha tohoto vztahu zavdává důvod k pochybnostem o nepodjatosti soudce.

V projednávané věci je zřejmé, že první z uvedených důvodů podjatosti (poměr k věci a vztah k účastníkům řízení) není dán. Žalobce takový důvod nenamítal a ani soudkyně JUDr. Havlová žádný takový vztah k věci či účastníkům nepociťuje, jak uvedla ve svém vyjádření.

Nejvyššímu správnímu soudu tedy zbývá rozhodnout, zda není dán důvod pro vyloučení soudkyně pro podjatost, kvůli jejímu předchozímu rozhodování. Žalobce spatřuje důvod její podjatosti v rozsudku z 16. 6. 1999, č. j. 45 Ca 122/1998 - 39, jenž byl vynesen senátem, kterému soudkyně JUDr. Havlová předsedala. Výše citované ust. § 8 odst. 1 s. ř. s. za důvod podjatosti označuje i podíl na rozhodování věci v předchozím soudním řízení. V posuzované věci je tedy třeba odpovědět na otázku, co se rozumí „předchozím soudním řízením“. Smyslem této právní úpravy je především rozvinout princip instanční oddělenosti řízení před jednotlivými funkčně příslušnými soudy jako záruky vnitřní nezávislosti soudní soustavy a tím i práva na spravedlivý proces. Nejvyšší správní soud se touto otázkou již ve své předchozí rozhodovací činnosti zabýval a dospěl k následujícímu závěru: „*Předchozí soudní řízení*“ *je přitom třeba chápat nikoli časově (tedy jako jakékoliv soudní řízení, jehož byl žalobce účastníkem) nýbrž instančně: vyloučen by tak byl soudce, který by o téže věci rozhodoval nejprve v řízení u krajského soudu a následně pak v řízení kasačním u Nejvyššího správního soudu*“ (k tomu srov. usnesení NSS z 22. 9. 2004, č. j. Nao 17/2004 - 43, dostupné na www.nssoud.cz). Je tedy zřejmé, že o takový případ se v posuzované věci nejedná a námitka podjatosti soudkyně krajského soudu není důvodná.

Ust. § 8 odst. 1 s. ř. s. ještě upřesňuje, že důvodem k vyloučení soudce však nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Žalobcem uplatněná námitka podjatosti se opírá o tvrzení, že rozsudek z 16. 6. 1999, č. j. 45 Ca 122/1998 - 39, je nezákonný. Tento žalobcův názor (nejedná se o skutečnost potvrzenou rozhodnutím nadřízeného soudu k opravnému prostředku, který byl i v dobách před účinností s. ř. s. - před 1. 1. 2003 - přípustný) je však typickým příkladem důvodu, jenž podjatost soudce nezakládá. Žalobce pokládá za důvod podjatosti rozhodnutí soudkyně JUDr. Havlové v jiném soudním řízení, které před Krajským soudem v Praze vedl. Nejvyšší správní soud ve své dosavadní rozhodovací činnosti ust. § 8 odst. 1, poslední věta, s. ř. s. vykládal tak, že důvod k vyloučení soudce pro podjatost není dán, je-li podjatost spatřována v účasti na rozhodování v jiné soudní věci, byť by se i týkala týchž účastníků (srov. usnesení NSS z 19. 3. 2003, sp. zn. Nao 2/2003, publikované pod č. 53/2004 Sb. NSS). V posuzované věci neshledal Nejvyšší správní soud nutnost se od tohoto názoru odchýlit a námitku podjatosti shledal nedůvodnou.

Poněvadž Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že u soudkyně JUDr. Evy Havlové není dán ani jeden z důvodů podjatosti stanovených v ust. § 8 odst. 1 s. ř. s., rozhodl tak, že jmenovaná soudkyně není vyloučena z projednávání a rozhodnutí ve věci.

Na okraj pak Nejvyšší správní soud ještě poznamenává k žalobcově námitce příliš dlouhého soudního řízení, že je sice pravdou, že žaloba v posuzované věci byla podána již před třemi lety (13. 2. 2006), na druhé straně od podání žaloby byly v tomto řízení proti různým usnesením soudů (o postoupení věci, o nepřiznání osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce) podány již tři kasační stížnosti, o nichž bylo pravomocně rozhodnuto.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné

V Brně dne 25. února 2009

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně
senátu

OPRAVNÉ USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Miladou Tomkovou v právní věci žalobce: **J. P.**, proti žalovanému: **Magistrát města Kladna**, odbor výstavby, se sídlem náměstí Starosty Pavla 44, Kladno, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, v řízení o námitce podjatosti předsedkyně senátu Krajského soudu v Praze JUDr. Evy Havlové vznesené žalobcem v řízení vedeném u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 44 Ca 147/2007, o opravě usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2009, č. j. Nao 7/2009 - 99,

takto:

Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2009, č. j. Nao 7/2009 - 99, **se opravuje** tak, že **se** v 2. řádku 1. odstavce odůvodnění usnesení mylně uvedené datum „9. 7. 2007“ **nahrazuje** datem „13. 1. 2009“.

Odůvodnění:

Nejvyšší správní soud vedl pod sp. zn. Nao 7/2009 řízení o námitce podjatosti předsedkyně senátu Krajského soudu v Praze JUDr. Evy Havlové vznesené žalobcem v řízení vedeném u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 44 Ca 147/2007. V řízení Nejvyšší správní soud rozhodl usnesením ze dne 25. 2. 2009, č. j. Nao 7/2009 - 99, tak, že JUDr. Eva Havlová není vyloučena z projednávání a rozhodnutí věci. Usnesení nabylo právní moci dne 20. 3. 2009.

Předsedkyně senátu shledala, že se v písemném vyhotovení citovaného usnesení vyskytla zjevná chyba v psaní, když bylo v 2. řádku 1. odstavce odůvodnění mylně uvedeno datum podání námitky podjatosti žalobcem dne 9. 7. 2007 namísto správného data 13. 1. 2009.

Podle ust. § 54 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Podle ust. § 55 odst. 5 s. ř. s. platí právě uvedené přiměřeně i pro usnesení.

Poněvadž se uvedená chyba v psaní vyskytla v odůvodnění usnesení, Nejvyšší správní soud vyzval dne 22. 4. 2009 účastníky řízení před Krajským soudem v Praze, aby

zdejšímu soudu zaslali zpět stejnopisy předmětného usnesení k provedení opravy. Účastníci řízení však na výzvu zdejšího soudu nereagovali. Neboť Nejvyšší správní soud neměl za takové situace jinou možnost, jak opravit chybu ve všech stejnopisech svého usnesení, přistoupil k opravě chyby pomocí opravného usnesení, ač se jedná pouze o písařskou chybu v odůvodnění usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. června 2009

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu